

CHƯƠNG 6 GIỚI THIỆU VỀ NGÔN NGỮ LẬP TRÌNH C

1.GIỚI THIỆU VỀ NGÔN NGỮ C 2.CÁC VÍ DỤ TÀI LIỆU SƯU TẬP

BổI HCMUT-CNCP

6.1 GIỚI THIỆU NGÔN NGỮ C

1- Sơ lược lịch sử của ngôn ngữ C

TÀI LIỆU SƯU TẬP

BổI HCMUT-CNCP

6.1 GIỚI THIỆU NGÔN NGỮ C

2- Đặc điểm của ngôn ngữ C

C là ngôn ngữ không nhạy kiểu. Các kiểu dữ liệu của C khi được sử dụng để khai báo biến, hằng thì biến, hằng có thể nhận được trị không cùng kiểu với kiểu mà biến, hằng đã được khai báo.

6.1 GIỚI THIỆU NGÔN NGỮ C

2- Đặc điểm của ngôn ngữ C

C có nhiều kiểu dữ liệu phong phú, với nhiều kiểu số nguyên và số thực. Ngoài ra, C còn cho phép người lập trình tự xây dựng những kiểu dữ liệu khác tùy theo yêu cầu của mình.

6.1 GIỚI THIỆU NGÔN NGỮ C

2- Đặc điểm của ngôn ngữ C

C có các phép toán đặc biệt cho phép lập trình viên thực hiện thao tác lệnh hiệu quả nhất. Hiệu quả đó có được do C có nhiều toán tử khá gần với các lệnh của ngôn ngữ máy. Ngoài ra, C còn cung cấp các toán tử xử lý đến từng bit, byte, đến cả địa chỉ của bộ nhớ.

6.1 GIỚI THIỆU NGÔN NGỮ C

2- Đặc điểm của ngôn ngữ C

C có các lệnh điều khiển và vòng lặp rất thoáng và khá logic và phù hợp với phương pháp lập trình có cấu trúc.

BỞI HCMUT-CNCP

6.1 GIỚI THIỆU NGÔN NGỮ C

2- Đặc điểm của ngôn ngữ C

C cho phép khai báo các pointer chỉ tới các biến và hàm, đặc biệt là dùng pointer để quản lý biến động, điều này làm cho một chương trình C rất linh động trong việc khai báo, sử dụng biến và hàm.

6.1 GIỚI THIỆU NGÔN NGỮ C

2- Đặc điểm của ngôn ngữ C

C không cung cấp trực tiếp các thao tác đặc biệt như xuất nhập các thiết bị ngoại vị, xử lý chuỗi, mảng; các thao tác này chỉ được cung cấp dưới dạng những hàm thư viện.


```
6.2 CÁC VÍ DỤ

1- Ví dụ 1

main()

TÀI LIỆU SƯU TẬP

BỞI HCMUT-CNCP

printf ("Hello, world\n");
```



```
6.2 CÁC VÍ DU
2- Ví dụ 2
#include <stdio.h>
#include <conio.h> TAI LIÊU SƯU TÂP
main()
                        BổI HCMUT-CNCP
             double a, b;
             clrscr();
             printf ("Mời nhập 2 số nguyên: ");
             scanf ("%lf%lf", &a, &b);
```


6.2 CÁC VÍ DU 2- Ví dụ 2 if (a < b)printf ("%5.2lf nhỏ hơn %5.2lf", a, b); else if (a =± ob) EMUT-CNCP printf ("%5.2lf bằng %5.2lf", a, b); else /* a > b */printf ("%5.2lf lớn hơn %5.2lf", a, b);

6.2 CÁC VÍ DỤ

```
3- Ví du 3
   #include <stdio.h>
   #include <conio.h>
   main()
                        int n, n2;
                 clrscr();
                 n =1;TÀI LIÊU SƯU TẬP
                 while (n <=110) ut-cncp
                                                     n2 = n * n;
                                printf ("%2d%5d \n", n, n2);
                                n = n + 1;
```


BÀI TẬP

1. Viết chương trình in ra màn hình hình sau:

BÀI TẬP

2. Viết chương trình in ra màn hình các thông tin sau:

Họ tên:

Tuổi:

Nghề nghiệp TÀI LIỆU SƯU TẬP

Địa chỉ:

BỞI HCMUT-CNCP

BÀI TẬP

3. Viết chương trình nhập một số từ bàn phím, kiểm tra nếu số đó lớn hơn hoặc bằng 0 thì tính căn bậc hai của nó, còn nếu số đó nhỏ hơn 0 thì báo lỗi và kết thúc chương trình. Với sqrt là hàm trong C có prototype nằm trong file math.h như sau: CMUT-CNCP double sqrt (double x);

BÀI TẬP

4. Nhập ba số từ bàn phím, in ra màn hình số lớn nhất và số nhỏ nhất trong ba số đó.

TÀI LIỆU SƯU TẬP

BổI HCMUT-CNCP

KÉT THÚC CHƯƠNG 6